

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 32094/2023
18.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца „Тотал Сат“ ДОО Ужице, кога заступају пуномоћници Милија Јевтовић и Душко Милосављевић, адвокати из ..., против тужених АА из ..., кога заступа пуномоћник Мирко Филиповић, адвокат из ... и ББ из ..., коју заступа пуномоћник Малина Ђокић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2000/23 од 20.09.2023. године, у седници одржаној 18.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ ревизија тужених, **УКИДА** пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2000/23 од 20.09.2023. године и **предмет враћа** другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П 152/2023 од 24.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезу да тужиоцу на име дуга плате 3.399 евра у динарској противвредности по средњем курсу који прописује Народна банка Србије важећем на дан плаћања са законском затезном каматом, као неоснован. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом АА накнади трошкове парничног поступка у износу од 159.894,40 динара, са законском затезном каматом према Закону о затезној камати почев од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженој ББ накнади трошкове парничног поступка у износу од 162.678,32 динара, са законском затезном каматом по Закону о затезној камати од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2000/23 од 20.09.2023. године, преиначена је првостепена пресуда, тако што је у тачки 1. усвојен тужбени захтев тужиоца и тужени обавезани да тужиоцу на име дуга плате износ од 3.399 евра у динарској противвредности по средњем курсу који прописује Народна банка Србије важећем на дан плаћања са законском затезном каматом сходно одредбама Закона о затезној камати од 24.04.2023. године, као дана пресуђења. У тачки 2. тужени су обавезани да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка солидарно у износу од

186.276,80 динара, са законском затезном каматом по Закону о затезној камати од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је оценио да ревизија тужених дозвољена на основу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20 и 10/23 - други закон), испитао је побијану пресуду применом члана 408. тог закона и утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у априлу месецу 2019. године, наручио и увезао од компаније из Чешке 1100 бочица парфема, укупне вредности 11.690 евра, ради даље дистрибуције и за наведене парфеме на име тужиоца спроведен је царински поступак, плаћање увозних дажбина, спроведен је поступак службене контроле пошиљке у циљу утврђивања здравствене исправности, наведено је да је земља порекла Чешка, а на налепницама означено да је увозник за Србију тужилац. Тужилац се бави увозом и продајом парфема и са туженом ББ је постојао договор да од јануара 2019. године тужена буде укључена у рад предузећа, као продавац али то није формално правно регулисано. Парфеме су складиштени у седишту тужиоца у улици ... број .. за продају коју ће вршити тужена ББ, из ког простора је тужена преузела парфеме у вредности од 5.000,00 евра и преместила у просторије своје породичне куће због насталог спора у вези преузимања заступништва, а иначе је поседовала кључ од наведеног пословног простора, поред законске заступнице тужиоца, јер је продавала парфеме и остављала јој пазар који је затим уплаћивала на рачун фирме. Поводом увоза предметних парфема тужени су претходно законској заступници тужиоца дали износ од 5.000 евра, затим платили увозне дажбине и царине. Тужена ББ није била запослена код тужиоца али је иступала у својству продавца на основу договора са снахом законске заступнице тужиоца са чим је била сагласна и законски заступник тужиоца, па је тако и добила кључ од магацина фирме и узимала робу ради даље дистрибуције, чекајући да се посао око увоза, складиштења и даље продаје пребаци са тужиоца на фирму коју су у међувремену отворили тужени али су (како је то накнадно и у кривичном поступку утврђено) схватили да су преварне радње учињене од стране ВВ и ГГ, при чему је тужена у кривичном поступку ослобођена од оптужбе за недозвољено складиштење робе.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је закључио да не постоји основ одговорности тужених за дуг по основу робе преузете из магацина тужиоца (бочице парфема), нити основ одговорности за штету на основу члана 154. Закона о облигационим односима услед одузимања и присвајања туђе робе, будући да су тужени законској заступници тужиоца платили предметне парфеме који новац је она уплатила на рачун свог предузећа, а све поводом постојећег договора око набавке, увоза и даље дистрибуције парфема, па је тужбени захтев одбијен као неоснован.

Другостепени суд је изразио супротно становиште, преиначујући првостепену пресуду усвајањем тужбеног захтева, налазећи да су тужени без знања тужиоца, односно законске заступнице из пословних просторија тужиоца преузели предметне парфеме који представљају имовину тужиоца и на тај начин имовину тужиоца умањили због чега је применом члана 154. и 206. став 1. ЗОО закључио о постојању солидарне одговорности тужених за штету причињену тужиоцу у износу од 3.399 евра.

Према члану 154. став 1. Закона о облигационим односима (ЗОО) ко другоме проузрокује штету дужан је накнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице. Штета је по члану 155. умањење нечије имовине (обична штета) и спречавање њеног повећања (измакла корист), као и наношење другоме физичког или психичког бола или страха (нематеријална штета). Солидарна одговорност по члану 206. тог закона постоји када је више лица проузроковало штету заједно.

По оцени Врховног суда, основано се ревизијом тужених оспорава побијана пресуда указивањем да је другостепени суд преиначујући првостепену пресуду извршио оцену доказа на другачији начин у односу на првостепени суд и на основу таквог чињеничног стања усвојио тужбени захтев, чиме је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези чланова 394. тачка 4. и 383. став 3. и 4. ЗПП, што је било од утицаја на доношење законите и правилна одлуке. Наиме, штета је по члану 155. ЗОО умањење нечије имовине, па је битна чињеница у конкретном случају, да ли постоји штета на страни тужиоца, односно да ли су тужени преузете парфеме из магацина тужиоца, претходно платили тужиоцу поводом увоза робе и реализације претходног договора о сарадњи. Првостепени суд је оценом изведених доказа закључио, да су предметни парфеми били роба која се водила на стању тужиоца, али да су тужени претходно предали законској заступници тужиоца 5.000 евра на име набавке парфема и платили увозне дажбине и царине, као и да је тужена ББ поседовала кључ од просторије тужиоца у којој су се налазили парфеми, па нема одговорности тужених нити штете на страни тужиоца, при чему је законска заступница тужиоца изјавила да у вези предметног посла ништа од свог новца није уложила нити дала из чега следи да је њена фирма служила само да би се преко ње вршила набавка и продаја предметних парфема. Другостепени суд закључује да је првостепени суд правилно утврдио чињенично стање али да је погрешно применио материјално право, налазећи да су тужени без знања тужиоца из пословних просторија тужиоца преузели предметне парфеме и на тај начин умањили имовину тужиоца. Одлучујући на изложен начин другостепени суд је без отварања расправе на другачији начин извршио оцену изведених доказа и закључио о постојању битне чињенице о умањењу имовине тужиоца радњама тужених, чиме је учињена претходно наведена битна повреда одредаба парничног поступка, а која представља ревизијски разлог и због чега је побијана одлука морала бити укинута. Осим тога другостепени суд, иако је преиначујући првостепену пресуду усвојио тужбени захтев, није претходно оценио основаност истакнутог приговора застарелости потраживања.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити недостатке на које је указано у овој одлуци и донети правилну и закониту одлуку.

На основу члана 415. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић